

תאריך	הדחייה	האישור
1.1.2007	אונס ורצח	9.4.2014
תיאור נסיבות הפגיעה	אונס ורצח	אונס ורצח ע"י מחבל פלסטיני
החלטת הרשות המאשרת	לא מאשר	מאשר את הפגיעה שאירעה כ'פגיעת איבה'
נימוקים	מהחומר שהובא בפני הרשות המאשרת, לא עולה כי מדובר בפגיעת איבה כמשמעותה בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה. מנסיבות המקרה עולה כי הרקע למעשה הינו פלילי	הפגיעה הינה פגיעת איבה כמשמעה בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה

למשפחות רבות בבית-שמש ובמדינת ישראל. הרוצח אמר את דברו: רצחתי את ליפו כי היא ילדה יהודיה בארץ-ישראל. הדברים נחשפו בבית-המשפט וזה הסיק את המסקנות הראויות. ממשלת גרמניה, לאחר קום מדינת ישראל, הכירה בכך שהיא ביצעה פשע שנאה, הודתה בכך ושילמה על כך. ארגון הפתי"ח הכיר בכך שהרוצח הנתעב עשה את אשר עשה על רקע לאומני ותגמל על כך את משפחתו. רק אנחנו, בארץ-ישראל, שכלנו את בתנו ביום העצמאות, מול הבית שלנו, ועברנו שואה משלנו כאשר הרשויות התעלמו מעובדות קיימות והסבו לנו סחבת וסבל על לא עוול בכפנו במשך שמונה שנים. אני רוצה להודות לעורכת-הדין שלנו, רוני אלוני-סדובניק. אילולא היא, התיק לא היה נגמר איך שנגמר. היא עשתה את עבודתה ביסודיות ובאמונה. היא צברה ניסיון בייצוג בנות יהודיות שעברו אינוס על-ידי בני מיעוטים. כאשר הגענו אליה היא ידעה בדיוק מה מהמטרה וכיצד להשיג אותה."

זה המקום שוב להעלות את זכרו של הנרצח דוד בן-חמו הי"ד.

נסיבות הרצח הן אותן נסיבות. הנגרות של ההטבות והתגמולים שונות. הוריו כבר לא היו בין החיים כאשר נרצח. לא היו לו אישה וילדים. הקרובים היחידים מדרגה ראשונה הם אחים ואחיות והם אינם רלוונטיים לנושא של תגמולים והטבות. מאידך, ובעיקר לאחר המהפך בתיק של ליפו חימי הי"ד, יש להנחיל לדורות הבאים בבית-שמש בפרט ובמדינת ישראל בכלל, כי בטבורה של עיר נרצח יהודי כשר רק בשל היותו יהודי, וכי בכל מקום ובכל זמן ואפילו ליד הבית שלנו ישנם הזוממים עלינו לכלותנו ולערער את קיומנו ואת תחושת הביטחון שלנו. לא ניתן לאץ קצין חקירות רשלין ולאץ פקיד ממשלתי שחוק להגיע לא עלינו שוב למצב שלפחות בהקשר הביטחוני-לאומני, שמבחינתו מקרה שכזה הוא "in my back yard". קשה לקבל התנהלות שכזו במציאות מזרח-תיכונית בה אנו חיים, מוקפים באויבים שרואים בכל אחד מאיתנו אויב שיש להורגו- מחייל נושא נשק ועד ילדה נושאת צעצוע. אמרתו של הרוצח אחדשו "איך תשע שנים ואין עשר שנים אצלנו" מחזקת קביעה זו. ב-2008 העבירה מועצת הביטחון של האו"ם החלטה (מס. 1820) לפיה נפגעי ונפגעות תקיפה מינית באזורי סכסוך יוכרו כנפגעי פעולות איבה. זה המקום להזכיר כי החלטות מועצת הביטחון הינן החלטות המחייבות את כל הממשלות (בניגוד להחלטות העצרת הכללית שאינן מחייבות). דווקא במדינת ישראל, שעל אדמתה עמדו נביאיה ואמרו את המשפטים המפורסמים המעטרים את קירות הכניסה לבניין האו"ם,

לו היה ילד נחטף, נרצח או מוכה- הוא היה מוכר כנפגע פעולות איבה. רק בגלל שהיה מעורב אקט מיני, המערכת הביטחונית, המשטרתית והמשפטית ראו את האירוע במשקפיים גבריות-פטריאכליות

ועדיין לא ברור, כיצד נעלמו מעיני הרשויות אותן הודאות של הרוצח, שמן הרגע הראשון היו אמורות להוכיח שחור על גבי לבן כי מדובר היה ברצח לאומני. היכן המקום בו נכשל העורך-הדין הראשון והצליחה מחליפתו, עויד אלוני-סדובניק?

כך הסבירה עויד אלוני-סדובניק השבוע, בשיחה עם 'שופינג מקומי', את המהפך: "כאשר אני בוחרת אם לקחת עליי תיק או לא, אני מאוד נישתית. אני מקפידה שהתיק יהיה קשור לפמיניזם, להכרה בנשים. ראיתי מול עיני את ליפו ז"ל. היא הופלתה לרעה כי היא הייתה ילדה. לו היה ילד נחטף, נרצח או מוכה- הוא היה מוכר כנפגע פעולות איבה. רק בגלל שהיה מעורב אקט מיני, המערכת הביטחונית, המשטרתית והמשפטית ראו את האירוע במשקפיים גבריות-פטריאכליות. הייחוד שלי לעומת עורכי-דין אחרים הוא, שאני מפלסת את הדרך לתוצאה הרצויה דרך האג'נדה הפמיניסטית שהיא הדת שלי, בה אני מאמינה באדיקות. אני ממש 'יהודית' לנושא הפמיניסטי. אני בוחרת תיקים בהם אני יכולה לעזור לנשים, כי אני מבינה את ההווה הנשית ומכירה את מצוקות הנשים. אני מעמידה לרשות לקוחותיי את הביטחון שיש לי לבטא בצורה מדויקת את רחשי ליבן ולשכנע בכך את הרשויות. אני אוהבת לנצח את המערכת. זה נותן לי סיפוק אדיר."

כאמור, הצדק נעשה. בני משפחת חימי יקבלו מעתה ואילך את התגמולים המגיעים להם וגם רטרואקטיבית על כל השנים מאז הרצח בהן לא הוכרו כנפגעי פעולות איבה.

מתעלמים מן המשפט הבינלאומי וגלגלי הצדק טוחנים לאט. יהי זכרם של ליפו, דוד וכל קדושי ישראל- מגלות מצרים הראשונה ועד ימינו אלה- אשר שילמו בחייהם רק בשל היותם יהודים- ברוך, קדוש וראוי להכרה הנכונה! ■

"אני לא צריכה כסף וטובות הנאה", אומרת האם השכולה לימור, "רציתי רק שהצדק ייעשה. מעיון בחומר עולה כי לרוצח הנתעב היו תוכניות נתעבות נוספות. הוא נעצר בעקבות רצח ליפו. מבחינתך, ליפו שלי, בגופה הקטן, מנעה מקרים נוספים של רצח וחסכה כאב ואבל